

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului

în cauza de contencios administrativ

Maria Selivestr împotriva Consiliului municipal Chișinău, terț Direcția
Generală Locativ-Comunală și Amenajare

(obligarea luării la evidență ca persoana care are nevoie de locuință socială și la
atribuirea locuinței sociale)

împotriva încheierii din 17 iulie 2026 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3r-206/26
PIGD Nr. 2-20129178-01-3r-12082026)

Procedura de executare a hotărârii judecătorești. Condițiile constatării neexecutării obligației de către autoritatea publică. Necesitatea parcurgerii procedurii administrative prevăzute de lege.

Curtea de Apel Centru (jud. V. Sîrbu, L. Bagrin, A. Cașcaval)

30 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, recursul depus de Maria Selivestr, reprezentat de avocatul Mihai Mihail Gafton,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 12 decembrie 2025, Maria Selivestr a depus cerere cu privire la inițierea procedurii de executare a hotărârii din 11 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, emisă în cauza de contencios administrativ Selivestr Maria împotriva Consiliului municipal Chișinău, persoană terță Direcția Generală Locativ Comunală și Amenajare, prin care: s-a anulat refuzul Consiliului municipal Chișinău de examinare a cererii Mariei Selivestr cu privire la luarea la evidență ca persoană care are nevoie de locuință socială și s-a obligat Consiliul municipal Chișinău să emită actul administrativ individual favorabil privind includerea Mariei Selivestr în Registrul de evidență a persoanelor care solicită locuințe sociale.

2. Prin încheierile din 19 ianuarie 2026, 11 martie 2026 și 04 mai 2026 a Curții de Apel Centru a fost stabilit Consiliului municipal Chișinău, un termen de 15 de zile calendaristice de la data notificării prezentei încheieri, pentru informarea Curții de Apel Centru despre măsurile întreprinse în vederea executării hotărârii din 11 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, cu referință la numărul dosarului 3-2536/20.

3. Totodată, la 10 aprilie 2026 a fost înregistrat comunicatul Consiliului municipal Chișinău nr. 1- 01/2-50 din 08 aprilie 2026, prin care, autoritatea publică a menționat că nu dispune de competența de a dispune nemijlocit includerea unei persoane în Registrul de evidență, această atribuție revenind Comisiei consultative pentru domeniul locuințelor, care urmează să examineze dosarul solicitantului și să adopte decizia corespunzătoare, or, până la acest moment, Maria Selivestr nu s-a adresat Comisiei consultative pentru domeniul locuințelor în vederea examinării cererii sale potrivit procedurii regulamentare.

4. Prin încheierea din 17 iulie 2026 a Curții de Apel Centru a fost respinsă cererea Mariei Selivestr cu privire la inițierea procedurii de executare a hotărârii din 11 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani.

5. La 3 august 2026, prin intermediul poștei electronice, Maria Selivestr, reprezentat de avocatul Mihai Mihail Gafton a depus cerere de recurs împotriva

încheierii din 17 iulie 2026 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu pronunțarea unei noi încheieri de admitere a cererii privind inițierea procedurii de executare.

6. În esență, în argumentarea recursului a indicat că până la înaintarea cererii de inițiere a procedurii de executare, Consiliul Municipal Chișinău nu a executat hotărârea respectivă.

7. A menționat că, pe parcursul anului 2024, a înaintat mai multe petiții referitoare la necesitatea respectării hotărârii instanței, la care Consiliul Municipal Chișinău a răspuns că înregistrarea cetățenilor în registrul respectiv este efectuată de Comisia consultativă pentru domeniul locuințelor, însă, din lipsa locuințelor sociale, comisia nu a fost întrunită. Totodată, la 4 iulie 2025, a recepționat răspunsul Direcției Generale Locativ-Comunale și Amenajare, potrivit căruia propunerile de luare la evidență în vederea asigurării cu spațiu locativ social se inițiază de Comisia consultativă pentru domeniul locuințelor, iar aceasta nu poate fi convocată deoarece secretarul comisiei nu mai activează în cadrul Primăriei municipiului Chișinău și există lipsă de cvorum.

8. Recurenta/reprezentantul a considerat irelevante argumentele autorității publice, susținând că există deja trei soluții ale instanței de judecată prin care Consiliul Municipal Chișinău a fost obligat să o includă în „Registrul de evidență a persoanelor care solicită locuințe sociale”, astfel încât autoritatea urma să emită actul favorabil. Invocând art. 25 alin. (3) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, a susținut că lipsa unuia sau a mai multor funcționari publici nu incapacitează autoritatea publică, atribuțiile funcțiilor vacante putând fi cumulate de alți funcționari până la suplinirea acestora.

9. În opinia recurente, neasigurarea funcționalității Comisiei consultative pentru domeniul locuințelor și neconvocarea acesteia indică asupra refuzului Consiliului Municipal Chișinău de a respecta hotărârile judecătorești pronunțate în cauza sa. Susține că situația respectivă constituie atât o încălcare a hotărârii judecătorești, cât și a drepturilor sale de a beneficia de o locuință socială, motiv pentru care Comisia consultativă urma să fie convocată în vederea înregistrării sale în registrul respectiv. În acest sens, invocă pct. 10 subpct. 1) din Hotărârea Guvernului nr. 447 din 19 iunie 2017, potrivit căruia comisiile examinează și prezintă consiliilor locale propuneri privind luarea în evidență a persoanelor care au nevoie de locuințe sociale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

10. Art. 241 alin. (1), (3) din Codul administrativ:

„Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.”

11. Art. 243 alin. (2) din Codul administrativ:

„Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.”

12. Art. 191 alin. (5) lit. b) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

13. Art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ:

„Examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.”

14. Art. 174 alin. (1) și (3) din Codul administrativ:

„Măsurile de executare trebuie să fie într-un raport rezonabil față de scopul pe care îl au și să fie selectate în așa fel încât să afecteze la minimum individul și societatea. Executarea încetează imediat ce scopul ei este atins.”

15. Art. 249 din Codul administrativ:

„Hotărârile judecătorești și alte titluri executorii se execută conform prevederilor prezentului capitol. Pentru executarea hotărârilor judecătorești și a tranzacțiilor judiciare de împăcare sânt competente instanțele de apel. Executarea este inițiată printr-o cerere a creditorului executării. Deciziile în procedura de executare se emit prin încheiere, care poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 3 zile. Prevederile art.174 se aplică corespunzător.”

16. Art. 250 din Codul administrativ:

„Titluri executorii sunt: a) hotărârile judecătorești executorii; b) încheierile judecătorești executorii conform art. 214 și art. 215; și c) tranzacțiile de împăcare conform art. 217.”

17. Art. 251 din Codul administrativ:

„(1) Hotărârile judecătorești sânt executorii după expirarea termenului de apel. (2) Deciziile instanțelor de apel sânt executorii de la emiterea lor. (3) Încheierile judecătorești și ale instanțelor de apel sânt executorii după expirarea termenului de recurs împotriva acestora. (4) Deciziile Curții Supreme de Justiție sânt executorii din momentul emiterii lor.”

18. Art. 253 alin.(3), (4) din Codul administrativ :

„Înainte desfășurării executării, conducătorul persoanei juridice de drept public este informat în scris despre intenția de executare. Această prevedere nu se aplică în cazul executării ordonanțelor provizorii și în alte cazuri urgente. Scrisoarea de informare trebuie să indice asupra măsurii de executare care se intenționează și să stabilească un termen pentru îndeplinirea benevolă a obligațiilor de executat. Acest termen nu poate depăși 30 de zile.”

MOTIVAREA INSTANȚEI.

19. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată constată că încheierea din 17 iulie 2026, a fost notificată reprezentantului

recurente, prin intermediul poștei electronice, la 31 iulie 2026, fapt ce se confirmă prin extrasul anexat la actele cauzei (f.d.76). Astfel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recurenta/reprezentanta, s-a conformat prevederilor legale și a respectat termenul instituit de legiuitor, pentru demararea căii de atac în ordine de recurs.

20. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, examinând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei și încheierea contestată, consideră că recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii din 17 iulie 2026 a Curții de Apel Centru, din următoarele considerente.

21. Din actele dosarului rezultă că, prin hotărârea din 11 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost anulat refuzul Consiliului municipal Chișinău de examinare a cererii Mariei Selivestr privind luarea la evidență ca persoană care are nevoie de locuință socială și a fost obligat Consiliul municipal Chișinău să emită actul administrativ individual favorabil privind includerea Mariei Selivestr în Registrul de evidență a persoanelor care solicită locuințe sociale.

22. După cum a reținut Curtea de Apel Centru, Completul de judecată menționează că executarea acestei obligații urmează a fi realizată cu respectarea cadrului normativ și a competențelor autorităților implicate. Conform prevederilor Regulamentului de funcționare a Comisiei consultative pentru domeniul locuințelor a Consiliului municipal Chișinău aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 1/9 din 7 februarie 2018, examinarea dosarelor persoanelor care solicită locuințe sociale și adoptarea deciziilor privind luarea în evidență și includerea în Registru țin de atribuțiile Comisiei consultative pentru domeniul locuințelor, iar dosarul solicitantului se formează de Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare și se înaintează Comisiei spre examinare.

23. Drept urmare, obligația stabilită prin hotărârea judecătorească nu poate fi interpretată ca o derogare de la procedura legală privind examinarea cererii și competența autorităților administrative. Pentru realizarea dreptului recunoscut prin hotărârea judecătorească, recurenta urma să sesizeze autoritatea competentă și să prezinte actele necesare formării și examinării dosarului.

24. Din conținutul notificării Consiliului municipal Chișinău adresată Curții de Apel Centru rezultă că Maria Selivestr nu ar fi sesizat Comisia consultativă pentru domeniul locuințelor în vederea examinării dosarului și adoptării unei decizii în limitele competenței acesteia. În aceste condiții, nu poate fi reținută, la această etapă, existența unei neexecutări imputabile autorității publice, întrucât procedura administrativă necesară realizării dreptului recunoscut prin hotărârea judecătorească nu a fost parcursă.

25. În lipsa sesizării organului competent și a prezentării documentelor necesare, nu este demonstrată existența unei inacțiuni culpabile a autorității în raport cu o obligație devenită exigibilă în condițiile procedurii aplicabile. Doar după parcurgerea acestei proceduri, un eventual refuz sau o omisiune a autorității competente de a adopta actul administrativ impus prin hotărârea judecătorească poate fi apreciat în cadrul procedurii de executare.

26. Această concluzie este compatibilă cu jurisprudența constituțională potrivit căreia executarea hotărârii judecătorești constituie parte integrantă a dreptului la un proces echitabil, iar stabilirea regulilor de desfășurare a procesului de executare aparține legiuitorului (Hotărârea Curții Constituționale nr. 1 din 15 ianuarie 2013, § 71; Decizia Curții Constituționale nr. 114 din 28 octombrie 2019, §§ 20, 22).

27. Totodată, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut că persoana interesată trebuie să manifeste diligență și să utilizeze mijloacele prevăzute de dreptul intern pentru executarea hotărârii (Ciprova împotriva Republicii Cehe (dec.), 22 martie 2005; Stanca Popescu împotriva României, 7 iulie 2009, § 78).

28. Argumentele recursului nu infirmă concluzia curții de apel că, la momentul examinării cererii, nu erau întrunite condițiile pentru constatarea neexecutării hotărârii judecătorești, or, creditorul nu a parcurs procedura administrativă necesară pentru realizarea dreptului recunoscut prin hotărârea judecătorească.

29. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea din 17 iulie 2026 a Curții de Apel Centru este întemeiată și legală, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge recursul depus de către Maria Selivestr, reprezentat de avocatul Mihai Mihail Gafton.

Menține încheierea din 17 iulie 2026 a Curții de Apel Centru, emisă în cauza Maria Selivestr împotriva Consiliului municipal Chișinău, terț Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare cu privire la obligarea luării la evidență ca persoana care are nevoie de locuință socială și la atribuirea locuinței sociale.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat